

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915689591456/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

sit eget Værk. Han gør ikke Mirakler uden eet: denne Verdens ene, levende Mirakel, dette det sande, evigt-bevægelige. Allah er een, og hans Værk er eet. Verden er een, ophængt som en Bold i Rummet, svævende som et Fug i Evigheden. Allah har skrevet dens Lov, i Lovene virker han. Der er en Lov, som hedder, at de usle, splidagtige, ulydige forgåa, og kun de højmodige og sandtru leve. Igennem Kendsgjerninger taler han. Høre I ikke Kendsgjerningerne tale, da skulle I høre Begivenhederne skrig. Naar Stæderne brænde, naar Kvinderne hyle, da høre I Allahs Ord, da er det ham, der siger: »Agt paa Virkeligheden. Erkend, i hvilken Verden I leve, i den Verden, som daglig gaar under ved mit Bud!« Han løfter de retfærdige op i Lysglans. Han bader sine Fodder i Uslingernes Blod. Han sender sine Ulve ud, naar Tiden er moden, og de skulle sønderrive de downe og feje Hunde, der have forglemt, hvad det er at leve. Han er den ensomme – han er den, der spiller Skak med sig selv. Hans Sværd er i hans Haande.

Der er to Slags Veltalenhed, af hvilke Evropæerne kun kende den ene. Ved den første frelste Demosthenes ikke Athen, men ved den anden erobrede Muhamed Verden. Hvorfor gribes vi saa stærkt af de Udraab, der komme uventede som Lynnedslag? Fordi de raabes af hele Legemet og ikke blot af Tungen.

Saaledes greb denne usammenhængende Tale mig mere end den bedste Præken, og da jeg saa paa min mørke Sidemand, saa jeg, hvor hungrig og tørstig han lyttede efter de samre Ord. Men med Magt rev jeg mig ud af den Stemmning, hvoraf jeg var grebet; thi min Forskerpligt drev mig til at spørge, selv om jeg derved maatte vivisekere denne troskyldige og geniale Sjæl.

Jeg sagde: »Hvis jeg ikke var en Tænkter, da var jeg blevet en Mussemand ved din Tale. Men hvis der er Fatum til, som I jo lære, da er jeg determineret til at spørge og til at forarge alle ved min Spørgen. Svar mig da: hvorledes beviser Du, at Allah er?«

Han sagde: »Vi kende ikke Allah selv, og af vore Følelser og Indbildninger lære vi intet om ham. Vi kende Allah af hans Værk; han er den, der har formet Himmelen; han er den, der har bygget Jorden. Vi kende Allah af hans Værk i os; han er den, der har tændt os Fornuftens og Samvittighedens Lys. Hvorfra stammer ellers den Røst, som raaber i vor Sjæl: Handl ret!«